kaddumas ja nårtsimas ja kihheleminne lõpnud on. Agga on nad wahwad ja on sügelemist tunda, siis tullewad need kohhad weel üks kord wõida, kus neid nähtakse. Selleſamma päwa õhto wiakse halge sauna. Saun olgo wähhe tuggewam kõtud, kui muul ajal, ja suitsust ja winust puhhas ja selge. Siin wõttab ta ennast kohhe ridest lahti ja saab soja wee ja määrsebiga (se on rohhelisse sebiga) salwist puhhastud, rättikuga kuiwatud ja selle järrel ueste tuggewaste salwiga wõitud. Nüüd lähheb ta lawwale, heidab ennast sellile lawwa peäle, käed ja jallad üllespiddi wasto lagge hoides, ka katsub ni kaua nenda siin olla, kui agga wõib, sedda parrem. Kui haige nenda üllewal pik kali, wisſak kauem, sedda temma wõidja siis meelt mõda wet kerriosele, et õige paljo pallawat auro tõuseb; sest sedda ennam auro ja leili, sedda kindlam wõib lota, et haigus sutumatta lahkub. Üks täis innimenne peab ikka üllewerend tunni lawwal allema, lapsed sawad wähhema leili ja wähhema ajaga lähbi. Nendele, kes kanget pallawat ei olle õppind kannatama, tulleb weel se nõu anda, et kui lawwale peawad minnema, mitte korroga ülles ei lähhe, waid wähhe hawalt üllemale astuwad. Kui lawwalt maas on, siis tulleb kehha jälle soja wee ja määrsebiga üllepesta ja ärrakuiwatada ja saab siis puhtad rided selga. Sellega on nüüd arstiminne lõppetud ja süggelisſed kautud, kui keik nenda truiste tehti, kuida üllemal sai õppetud. Peaks teisel päwal weel mõnni tippoke ehk weerakoke seäl ja teäl ihho peäl nähha ollema, siis ei olle neid ennam karta, need kauwad ja kuiwawad pea isseennesest ärra.

D. J.

Järwa-ma wanna-mehhe õppetussed.

Ea ja pahha.

Miks on pahha ni paljo ja ead ni wähhe siin ilmas?
Silmad lahti sa te, kül sa jo tünned siis miks.
Pahha on tilloke ikka, kui ilmale sünnib. Ta rutto
Kaswab, sest oletus tal oidjaks ja toitjaks jo on.

Kerge ja raske.

Küsisin: mis on raske, ja mis on kerge kül tehha?
Kostis: kerge kül on laita ja sundida teist.
Laps jo sundida mõistab ja lapsoke laita jo oskab,
Sedda kül igga päw näme ja immestame.
Agga mis isse sa laitsid, katsu parrata isse, —
Raske on se tõ; tahhad sa katsuda, te.

Üks kui mõnnigi teine.

Ükskörd olli üks mees. Ta sündis, kossis ja surri.
Ennam ma temmast ei tea. Agga se olli üks mees!

Kes on aus?

Aus on se mees, kes õigust teeb ja Jummalat kardab,
Olgo ta throni peal, olgo ta ilpude sees.

Tänna ja omme.

„Mis ma tänna ei sa, kül wõin jo ömmegi tehha.“
Tänna siis Lurius te, mis sa jo eile ei teind.

Kalendriteggija ja minna.

Minna.

Wennike Kalendriteggija, eina omme ma teeksin,
Ütle, kas omme on kuiw? Agga sa sedda ei tea.
Kudda sa teada siis nõid, mis Jummal tullewal aastal
Taewast läkkitab köik? Wimine wallelik sa!

Tarto- ja WÃ ƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1840, lk. 27